

וטק' חכמה הוא כמו סדר תיקון ד' שלמות אינ'ם אך נחקט תחתיו זה מהו כד סדר תיקון אל' הד' מוחין ואח"כ שאר ביהם חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין מהפסקים בתב"ד שלום של הפרטוק הוא ונתקנים גם הם פ"ד הא"ל ואח"כ שאר ביהם חלקי בתי' המוחין כראוי להם והאריות המוחין מהפסקים ב"מ הגק' ז"ו ונתקנים גם הם פ"ד הא"ל ומבואר ב"מ ב"מ הכוונה בטעות ד' כריעות וד' אקופות בסוף דרום טונה שיש שלום פ"ט ובסוף פ"א משער מוחין וללם פ"ט זה (קל) הסדר הוא בין צפינו בין ציניקם בין בגלות בכל פרט לרדך לתקן תחילה באורש ואח"ך ממילא המנפים נתקנים ומבואר לפיל (קלא) פ"ח פלוז היפג בכללות ובפרטות כמ' שם ועם זה יובן היפג פנין הא"ל :

הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי סדר תיקונם בשורשם העליון :

ידוע כי האורה שלמה היא הנוף הקודש והארי"ם מל"ם הם הארי"ם איברי (ק"ב ע"א) נוף האורה והפנין הוא כי האורה היא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח המפסקים בכל פרטוק והוא אור הא"ם המפסק פד' גרנ"ח דייודה דמחש' פרטש הכפר דא"ק ופד' גרנ"ח דחיה דה' פרטש חכמה דא"ק ופד' גרנ"ח דגמיה דה' פרטש בינה דא"ק ופד' גרנ"ח דרוח דה' פרטש ז"א דא"ק ופד' גרנ"ח דה' פרטש המלכות דא"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הא"ל פד' הגרנ"ח דגרנ"ח דחיה דה"ם פרטש האגילות דאדם קדמון (קלב) פ"ד הא"ל וכן הוא מחשש ותאזר פד' הגרנ"ח דגרנ"ח דכל פרטוק מ"ם פרטש דכל שלום משלמות ב"מ דא"ק הטול :

וכע"ד הא"ל הוא מחשש ומאיר פד' הגרנ"ח דכל פרטוק מפרטי פרטש א"ק ואינ'ם דלא' הטול המלבי"ם לא"ק ואינ'ם דא"ק הא"ל הטול :

וכן פ"ד הא"ל הוא מחשש ומאיר פד' הגרנ"ח דכל פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואינ'ם דכל שלום משלמות ב"מ הטוליים המלבישים זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה לא"ק ואינ'ם דלא' הטול הא"ל המלביש בשוה לאדם קדמון ואינ'ם דא"ק הטול הא"ל וכ"א נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק ואינ'ם דכל פרט דמחלב הספירות הא"ל מלביש עליו בשוה מכל לדדיו ואבינוסיו אדם קדמון ואינ'ם דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דומתו מתם בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוני ובאורך פ"ד הא"ל במחלב הספי' הא"ל במ"ל בהקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הא"ל ואנה נש' שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח

איברים ופס"ה גידים שהם תרי"ג ויש בו חמשה פרטשים סללים דמחשה פנמים א"ק ואינ'ם דפרטות א"ק ואינ'ם פ"ד הא"ל במחלב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטש א"ק ואינ'ם הא"ל כלול דמחשה פרטשים הנקראים בשם שור ובאר גידים ועגמות ושוח שנקצמות כלל מתרי"ג איברים שבתוכם מהלבישים תרי"ג איברי הא"ם שנתוך כללם מהלבישים תרי"ג איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכם מהלבישים תרי"ג איברים ד"ם דכל פרטוק דפרטי א"ק ואינ'ם דמחלב הספי' פ"ט ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שנתוכם מהלביש נוף הקודש של האורה הא"ל :

ונתבאר כי באה"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסוד כלולים

לפרטוק תב"ד ובתוכם מהלביש המוחין דז"א והם נפשים מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחר"ל במשלה מתק' ט' כמ' בפרק הא"ל והיא היא גשמתא דחיי שהגיה רש"י ע"ה באדר"ה רב"ה כד"ל ויפח באפיו נשמה חייב שנתקף דגושנקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלאפא ולפייילא ביה סתים דהיתוח מילאה עד סופא דכל סמויין הא"ל ויפח באפיו גשמת חיים גשמתא דכל חיי דעילא ותחת תלין מהכיה גשמתא ומתקייפי בה ויהי האדם לנפש חיה לאתקרא ולפייילא בתקוין בגוואף דא ולאשלאפא להכיה גשמתא מדברא דלרגא עד סופא דכל דרגין בגין דיהי הא"ל גשמתא מתכחא כגולא ולמחוי כלא ביותא דא ומחוי דפסיק הא"ל יודא מן עלמא כמחוי דפסיק גשמתא דא ומחוי דפסיק גשמתא אחר"ה בר מהאי ובגין כך יפח"ה הוא ודוכרניה מן עלמא לדרי דרין כהאי דיוקנ' דאדם שארי ותקין כלל"ה דבר וטק' ט' פ"ט והם ידלה האדם להפסיק ולפייין ולפטר על בדידי דברים אל' אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת מפנין זה אם יהיה אלהים עמו :

וכדי שיחפשש שפע אור הא"ם כמ' לרדך לכין בכל ההשגה מוחין להמך בתוכם העשר הייח' המתקדום שהם הגרנ"ח דארתם המוחין והם חיותם (ע"ב) וקיומם והם עיקר הכבוד והתקון כמ' בשער המוחין וכל המקדמות וכמ"ם כי נקודות (קנה) בחכמה שהוא הא"ל והוא המחשבה הפעולה כמ"ל דמחשבה אחרבריר כולא והוא קיום והפגמות הכלים והאורות דפ"ח שפלו מבי"ם לאגילות שהוא המחשבה הא"ל ואח"ך יבין להתבד' הגלם דמוחין פס' הייח' המתקדום שבו לתוך י' כלים דנפח חוץ המבוארים בשער הגשמות ולכון בשמות הכלים הא"ל שם ולהלביש בהם את פרקי הכלם שם הייח' המתקדום כשדר הא"ל שם חיה הכלים בירורם ותיקונם (קב"ט) ומכלעדי הייח' המתקדום שהם הגרנ"ח שלום אין להם קיום והשגרה באגילות כי הם נוף בלא נשמה כמו שהיו מהחילה וגם שם מ"ם האדם שהוא עיקר התיקון עם שהוא כלול מהכח"א נק' בכללות נקודות בספר שם ב"ן ובמ' בפ"ה משער ענת"א ובפ"ד משער חלומיות ופנימיות ובכמה מקומות ודי בזה לבקו ומבין בדברי הרב ז"ל באופן כי העשר הייח' המתקדום הם עיקר המחשבה המוחין וי"י"ב יוכל להמך בתוכם המוחין דכפר שהם הספשים ובתוכם אור הא"ם וכשדפם דכל שוד שאין אור החכמה מחשש לחמה במוחין אי אפשר לאור הכתר להחשש כי כולם בחכמה עשים וכמכר בכמה מקומות ובשער סדר הא"ל פ"ט :

ובזה אפשר לאדם להחלם משוגש האשור במאמר רש"י פ"ט הא"ל וכן מוח החכמה הנק' אנה דכל פרטוק הוא הנחקן החילה ואליו נמשכים כל ללמי המוחין דתרי"ג וחרי"ג ואחר שנתקנים דבר וטק' שבו אח"כ מהפסקים הארת כל המוחין להכר וטק' דמות הבינה הנקרא אימח' ונתקנים ואמר כך ממנה הבינה מחשש הארת כל המוחין לדבר וטק' דמות החסדים הנק' ז"א ונתקנים ואח"ך מוח החסדים מחשש הארת כל המוחין לדבר וטק' דמות הגבורים הנקרא טק' ח"ל ונתקנים וכל אל' הד' מוחין הם הד' שחין שככתר והם שורשי הד' מוחין הא"ל והם נק' בערך הכתר א"ל וז"ל אהנס בערך כללות הפרטוק נק' פתיק ונקביה וא"ל וטק' באופן כי עיקר כל הסודות הוא לתקן מוח החכמה לאם לאם בפרטות ואחר שנתקנו הדבר וטק' שבו אז אח"כ משנו מהפסקים הארת כל המוחין בכללות לדבר וטק' דמות בינה ודח"ג ונתקנים גם הם כפי שיסוד מה שנתקן בדבר

הגדרות וביאורים (קנה) חרות דף קל"ז ע"ד שיש' ו' (קב"ט) עם דף פ"ח פ"א ד"ס וסב' (קל) מרח דף כ"ס טו"ט : (קל"ה) דקר' ל"א : (קל"ג) וסוד ספירות דא"ק כי פ"ט פקודים כד"ל ידוע עם קל"ה של הא"ק דא"ק כמ"ל ספירות דא"ק. ועם שם וחסדים פרטיו סכנה דא"ק ל"ל של הכתר דא"ל דא"ק ועם שם דה' פרטש חכמה דא"ל חרי"ג וכן פ"ט דה' פרטש חכמה דא"ק ל"ל של פנינה ואל"ה דא"ק. וכן פ"ט דה' פרטש חכמה דא"ק ל"ל של הא"ל דא"ק דא"ק. וכן פ"ט דה' פרטש חכמה דא"ק ל"ל של פנינה ואל"ה דא"ק. והדבר עם של כדמ"ה דנפשי דא"ק וכן פ"ט דה' פרטש חכמה דא"ק ל"ל של הא"ל דא"ק דא"ק שם פ"ח דא"ק :

ולכן יש זיווג תחתון למטה כבשאר הי"ט כי הנה כל הזיווג אינו נמשך אלא מבחי' החסד כי היא טפת הזיווג של מ"ד ועמה שגשג החסד הא' כבר יש זיווג אצל לפי שלא נכנס רק החסד הא' שלא נשלמו כל החסדים להתפשט לכן אין אומרים הלל גמור וגם אינו זיווג גמור כמש"ל בע"ה. ואע"פ שאינו נגמר להתפשט אלא בזיווג אחרו חג עכ"ל כיון שעיקר טפת החסד אינה אלא לטורך היסוד טפה דכורא ולכן בהכנס בחי' היסוד של החסד הא' מספיק לזיווג אצל בזיווג שלאחריו שנגמ' בחי' המלכות של החסד הא' לכן יש בו קלת קדוש' ונגמ' יום אחרו חג והוא ע"ד מש"ל בדרוש הח' כי בהכנס רשימו דמוח החכמ' הוא יו"ט גמור וביום שלאחריו חג"פ שנגמ' עלמותו אינו נק' אלא אחרו חג. עוד יש ענין אחר בענין ספירת העומר והוא נקשר עם הדרוש הנז' ושניהם הם בחי' אחת :

דרוש י"א (ז) והוא דרוש ה' בענין ספי' העומר. הנה נודע כי כמו שיש בזה מוחין דאורות פנימיים גם

יש לו אורות מקיפין וממוח הדעת שבו יורדים ומתפשטים בו אורו' פנימיים ואורות מקיפין והאור הפנימי מתפשט ויורד דרך הגרון ומתפשט בגופא דז"א אצל האור המקיף הנה הוא יולא מן הפה ולחון ומקיף את ה"ת ע"ד האמור לעיל ממש בבחינת החסד' הפנימיים המתפשטים בזה ומהנה נבאר עניינם. הנה אלו החסד' והגבור' שבתוך היסוד דאימא הם אורות רבים וגדולים ועומדים במקום לר' ודחוק כנודע כי מוח החכמה והביני' גדול' ה) מאד ממוח הדעת ובפרט במקום התפשטות יסוד דאימא תוך הגרון דז"א כי הוא מקום לר' עד קלת אחרון והם ב' מוחין ו) דחסד' וגבור' ואינם יכולים לידחק שם ואז מחמת הדחוק הם בוקעים המקום ההוא וז"ס בקיעת הפה הנבקע במקום הגרון והבן טעם זה ואז יולאות קלת האורות ההם דרך הפה ולחון וקלת נשאר' בפנים כנ"ל. ואמנם בחי' הגבור' הם אש ובחי' החסד' הם מים ולכן הגבור' הם חזקות מאד ומרוב חמימות אשם אינם יכולות להשאר בפנים והם הבוקעות ויולאות לחון דרך הפה ונעשית בחי' אור המקיף אצל החסד' נשאר' בפנים בסוד אור הפנימי וכבר נתבאר אללנו כי אור המקי' גדול מאור הפנימי חג"פ שהאור הפנימי הוא חסדים כנו' והאור המקיף הוא גבור' עכ"ל הטעם הוא נרמו כמש"ה טובה טובחת מגולה מאהבה מסותרת פי' כי הגבור' הם כוחות הדין הנק' טובחת שמהם באים התוכוח' והיסודין לעולם הנה הם יותר טובים ויותר מאירים להיותם מגולים בבחי' אור המקיף יותר מן החסדים הנק' אהבת חסד להיותם מסותרים בבחי' אור הפנימי אורם מסותר ואינו נגלה ומאיר עם היות כי בבחי' עלמם החס' הם מעול' יותר מן הגבור' ובוה' תבין מ"ש בתיקו' תיקון ע' בענין ה' מולאות הפה הנק' פתוחי חותם דא' אימא עילאה כו' והענין הוא כי כיון שפתיחת הפה נבקעת מחמת ה' גבור' מנלפ"ך כנ"ל הנה הם עלמנ' ה' מולאות הפה והם סוד ה"ב האותיות חש"ה"ב"מ"ג כו' כנודע כי האותיות נפקא מציני' כנו' בהקדמת ספר התיקון ג' שם נת' כי האותיות נק' נפש. והטעם הוא כי להיותם מבחי' הגבור' הם עטרא דמל' הנק' נפש לכן גם הם נקראים נפש. ובוה' יתיישבו ב' המאמרים הנז' בס"ה שהמאמר הא' יראה כי אותיות הם יולאים מן הפה וממאמר אחר הב' יראה כי הם יולאים מן חותם אי' עילאה ושניהם הם אמיתיים כי הנה האותיות הם בחיני' הגבור' הנמוגים תוך היסוד דא' עילאה ומתלבשת בזה ואלו הגבור' הם הנק' חותם דא' עילא' כמבואר אללנו בהרב' מקומו' אש בענין הלל דהו"ר הנק' ליל החותם ואש בענין מש"ל באותם הד' דברים הנק' חז"ת שלריבים חותם בתוך חותם והם יסוד ומלכו' שבה שהם ב' החותמות הנז'. והנה היסוד דא' מלוכב בפומא דז"א ושם נבקע ויולא ממנו אלו הכ"ב אותיות שהם בחי' ה"ג כנ"ל ונמלא כל דבריהם אמת. גם בזה תבין מ"ש בפ' משפטים כי דעת גניז בפומא דמלכא פי' כי הדעת הוא בחי' עטרא דגבור' והחסדים והוא מלוכב ביסוד דא' ונבקע ויולא עטרא דגבורה דרך הפה ולחון וכשהוא רואה לדבר מנויאן לחון בסוד קול ודיבור שהוא בחי' אור המקיף כמבואר אללנו כי כל הכל הפה הוא אור המקיף ולפעמים נשאר' בפנים ואינם יולאים ואז

הנה השני הוא ממש ע"ד השבוע הא' אלא שכל בחי' הם בחסד השני מן החסדים המתפשטים וכן כיוולא בזה בשאר ה' שבועות עד שנמלא כי בשבוע ה' נכנס החסד ה' הנק' מלכות הנפש' מכללות כל ה' ספי'. והנה חג"פ שנתבאר כי דעת דז"א יש ה"ח וה"ו לרין שתדע כי הנה הדעת הוא הנשמי המתפשט בכל הגו' וא"כ מוכרח הוא שבדעת יהיו ז' בחי' החסדים המתפשטים בז"ת הנקרא' גוף ונגמ' הם ז' גבור' ב) ודע כי אלו הם סוד י"ב שבועים י"ב בני יעקב ושני בני יוסף מנשה ואפרים שנאמר בהם כראובן ושמעון יהיו לי וכבר נתבאר דרוש זה בענין י' הרוגי מלכו' והרוגי לוד. ובוה' יתבאר טעם למה השבוע הא' אינו חול גמור אצל נקרא חול המועד והטעם הוא כי כל ה"ח נכללים בחסד הא' כנודע כי שבועה ענני כבוד הם וענן הא' מכולם הוא הנקרא ענן של אהרן והוא כנגד חסד הא' והוא כולל את כולם כנו' בס"ה בפרשת אמור. וז"ס מ"ש יומם יואה ה' חסדו כי החסד א' נק' יומם לפי שבו נכללים שאר החסדים הנקרא' ימים והגבורות נקראים לילות אלו זכרים ואלו נקבות וכל א' משבוע בחי' החסדים כנ"ל הם שבועה ימי השבוע וכ"א נק' יום אחד אצל החסד הא' נקרא יומם ולא יום ופירושו יום הכולל ימים רבים כי כל שאר החסדים אין להם שורש ומעבר אלא בו. וז"ס ויסע עמוד הענן יומם כי שבועה עננים היו אצל הא' שבכולם נק' יומם ולכן הוא לבדו נזכר והשאר נכללין בו ובוה' תבין פ' הנז' של יומם יואה ה' חסדו ג) כי ע"י יומם והוא החסד הא' שבכולם ע"י הוא מפקיד שאר החסדים בידו שיהי' הוא פקיד עליהם והרשות בידו להוואים ולהוריד ולפשט אותם למטה כפי רצונו. ואולי נוכל לומר כי חסדו ר"ל חסד ו' ר"ל ששת חסם' האחרים כולם מנויים תחת ידו של החסד הא' הנק' יומם כנו' אצל צלילה אז שירה עמי ר"ל שיר ה' שהם ה"ו הנק' שיר והשיר הזה הנה הוא עמי ואלו הם דברי דוד המשורר ע"ה האומר דברים אלו ברוב הקדש כאלו השכינה שהיא המלכות העליון' אומרת אוהם והוא כי הגבור' הם ממש עמה אצל החסד' אינה רק בבחי' פקדון (ונוי) בלבד לסורידה זה ביום צעת הזיווג. ונחזור לענין לפי ששבועה א' מתחיל' לכנס ולהתפשט החסד הא' לכן הוא חול המועד מכלל חג המנוחות אצל לפי שעדיין לא נשלם לכנס עד יום ה' לכן אינו יו"ט גמור רק חוה"מ :

אבל ב' של פסח שאז נשלם להתפשט נק' יו"ט גמור

הז' בחי' של שרשים אך היסוד ומלכו' יוכלו לקבל הארה ממנו וגם הם חסדים עלמם אך יתקשרו זה בזה אם לא ע"י כך. ונמלא כי בכל חסד וחסד מן בחי' החסדים המתפשטים בז"ת דז"א יש בו בכל א' מהם שורש לכל ה' בחי' הנז' ורצוני להרחיב הביאור בזה. דע כי בספי' החסד דז"א מתפשט בו החסד הא' מן ה"ח המתפשטים ויש בו בחי' חסד גבו' ה"ת נה"י ומלכות ומתחלקות בז"ת מתחונ' באופן זה. חסד שבחסד וחסד שבגבור' וחסד שבח"ת וחסד שבנלח וחסד שבהוד וחסד שביסוד וחסד שבמל' וכל ז' בחי' אלו הם כללות החסד הא' שבחסד המתפשט' בז"א. א"כ החסד הב' הנקרא גבו' שבחסד הנה יש בו ז' חסד' מתחלקות בז' הספי' וכולם בחי' הגבורה שבהם. וכע"ד בכל ה' חסדים המתפשטים בגופא דז"א. ונבאר הקדמה זו בסדר ז' שבועות העומר :

שבוע הא' כולה בחסד הא'. יום א' נכנסת בחי' מלכות שבחסד הא' בתוך החסד הנק' זרוע ימין א) יום שני

נדחית המלכות בגבורת ז"א ונכנס בחי' היסוד שבחסד הא' בחסד דז"א. יום שלישי נדחית המלכו' בת"ת והיסוד בגבורה ובחי' יהוד דחסד הא' נכנסת בחסד דז"א. יום ד' נדחית המל' בגלגל והיסוד בת"ת וההוד בגבורה והגלגל בחסד דז"א. יום ה' נדחית המל' בגלגל ויהוד בת"ת וההוד בגלגל בחסד דז"א. יום ו' נדחית המלכות ביסוד והיסוד בהוד וההוד בגלגל והגלגל בת"ת והת"ת בגבור' והגבור' נכנס בחסד דז"א. יום ז' כל אחד יורד במקומו מלכות במלכות יסוד ביסוד הוד בהוד נלח בגלגל ת"ת בת"ת גבו' בגבור' חסד בחסד. והרי כי בשבועה ימי השבוע הא' לא נתפשט רק החסד הא' בלבד ונתפשט בשבוע' הספי' כולם כנו' :

שבוע השני הוא ממש ע"ד השבוע הא' אלא שכל בחי' הם

בחסד השני מן החסדים המתפשטים וכן כיוולא בזה בשאר ה' שבועות עד שנמלא כי בשבוע ה' נכנס החסד ה' הנק' מלכות הנפש' מכללות כל ה' ספי'. והנה חג"פ שנתבאר כי דעת דז"א יש ה"ח וה"ו לרין שתדע כי הנה הדעת הוא הנשמי המתפשט בכל הגו' וא"כ מוכרח הוא שבדעת יהיו ז' בחי' החסדים המתפשטים בז"ת הנקרא' גוף ונגמ' הם ז' גבור' ב) ודע כי אלו הם סוד י"ב שבועים י"ב בני יעקב ושני בני יוסף מנשה ואפרים שנאמר בהם כראובן ושמעון יהיו לי וכבר נתבאר דרוש זה בענין י' הרוגי מלכו' והרוגי לוד. ובוה' יתבאר טעם למה השבוע הא' אינו חול גמור אצל נקרא חול המועד והטעם הוא כי כל ה"ח נכללים בחסד הא' כנודע כי שבועה ענני כבוד הם וענן הא' מכולם הוא הנקרא ענן של אהרן והוא כנגד חסד הא' והוא כולל את כולם כנו' בס"ה בפרשת אמור. וז"ס מ"ש יומם יואה ה' חסדו כי החסד א' נק' יומם לפי שבו נכללים שאר החסדים הנקרא' ימים והגבורות נקראים לילות אלו זכרים ואלו נקבות וכל א' משבוע בחי' החסדים כנ"ל הם שבועה ימי השבוע וכ"א נק' יום אחד אצל החסד הא' נקרא יומם ולא יום ופירושו יום הכולל ימים רבים כי כל שאר החסדים אין להם שורש ומעבר אלא בו. וז"ס ויסע עמוד הענן יומם כי שבועה עננים היו אצל הא' שבכולם נק' יומם ולכן הוא לבדו נזכר והשאר נכללין בו ובוה' תבין פ' הנז' של יומם יואה ה' חסדו ג) כי ע"י יומם והוא החסד הא' שבכולם ע"י הוא מפקיד שאר החסדים בידו שיהי' הוא פקיד עליהם והרשות בידו להוואים ולהוריד ולפשט אותם למטה כפי רצונו. ואולי נוכל לומר כי חסדו ר"ל חסד ו' ר"ל ששת חסם' האחרים כולם מנויים תחת ידו של החסד הא' הנק' יומם כנו' אצל צלילה אז שירה עמי ר"ל שיר ה' שהם ה"ו הנק' שיר והשיר הזה הנה הוא עמי ואלו הם דברי דוד המשורר ע"ה האומר דברים אלו ברוב הקדש כאלו השכינה שהיא המלכות העליון' אומרת אוהם והוא כי הגבור' הם ממש עמה אצל החסד' אינה רק בבחי' פקדון (ונוי) בלבד לסורידה זה ביום צעת הזיווג. ונחזור לענין לפי ששבועה א' מתחיל' לכנס ולהתפשט החסד הא' לכן הוא חול המועד מכלל חג המנוחות אצל לפי שעדיין לא נשלם לכנס עד יום ה' לכן אינו יו"ט גמור רק חוה"מ :

אבל ב' של פסח שאז נשלם להתפשט נק' יו"ט גמור

הנהרות וביאורים: א) עיין תו"ח דף ס"א ע"ב ו' נ"ט ע"ב: ב) פי' לנקבא: ג) עיין מבו"ם דפ"ג ע"א ודפ"ו ע"ב פ' נ"ב וד' פ"ח ע"א. ע"ח שער ט"ו פ"ה וסכ"ה דרוש ב' פי' ז' ות' ועיין לקמן דרוש יו"ט דרוש ג' ובדרוש חג הסוכות דרוש ה' וע"ה סוף שער מ"ח: ד) פ"ח שער ספירת העומר פ"ג כתב הרב ש"ס דתחלת דרוש זה עד ד"ה יהיה עתה מדבר בבחי' המשכת א"מ ואו"פ בבחי' החיוליות שהוא מעשה הקרבן של עומר דכל מנות מעשיות הם בחיוליות כנזכר בע"ה ש"ב וכן בו שייכות עם החו"ג הנז' אלא הוא מזהה כפ"ע וכמ"ס במקום אחר: ה) נראה שג"ל נגדלים מאוד עיין ע"ה שער כ"ה דרוש ג' וד' (אבא בן חיים): ו) מלת מוחין נלענ"ד ליתא. ש"ס:

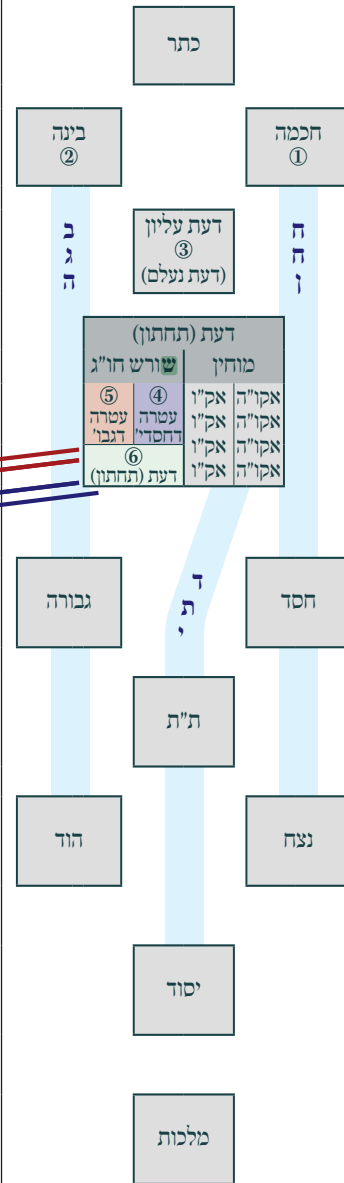
שלהם יורד משם ומתפשט עד פיהם דא"ח עלמם ואז יורד בפנימיותם דרך הגרון שלהם עלמם עד ה"ק שלהם עלמם והוא מזון אל ה"ק שלהם וזו האכילה הב' היא סוד ה' קולות הפנימים שאחרנו למעלה שמהם ניוונת נוק' דא"ח זיוה"ב כי נמשך לה מזה האכילה אשר תוך פנימיות חג"ת ונ"ה של א' כנ"ל. וזה ענין ב' שהיות ז' כי הגה מן א' עילאה נמשכין להם ב' שתי' אלו עד ע"ד הנ"ל בב' האכילה. והשתי' הא' היא לזורך ג"ר דו"ן והיא מן האכילה הב' דא"ח ממה שיוורד אליה מלמעל' מן א"ח דרך המוחין שלה עד הפה שלה והנה יורד דרך הגרון שלה בפנים וממנו ניוונת ג"ר דו"ן. והשתי' הב' נמשכת ממוחין דאימא עלמה ויורדת עד הפה שלה עלמה ואז יורא מפיה לחון ויורד עד ו"ק דו"ן וניוונת ממנו. והנה י"ג שינוי בחלו הב' השתי' מב' האכילה כי שם האכילה ראשון' העליונה יתה מחון לפה דא"ח והב' נכנסת דרך פנימיה אבל השתי' הא' נכנסת דרך פנימיות א' תוך גרונה ולא יתה חון לפיה והשתי' הב' יתה דרך פיו לחון. והענין הוא לפי שא"ח הכל הוא רחמים והאכילה הא' יתה דרך פיו דא"ח לפי שהוא הארה גדולה ואינה נגבלת בחוכו ולכן יתה חון לפיו אבל האכילה הב' שהיתה מבחי' המוחין שלו עלמו היה בה יכולת ליכנס בפנימיותו. אבל ענין השתי' שם מא' דינין מתערין מינה לכן השתי' הא' הנמשכת ממוח דא"ח לזורך אכילה הב' שלה הם רחמים והם מים מתוקים ואף אם יכנסו דרך גרונה ויתערבו בגופה אינם נעשים מים מלוחים אבל השתי' הב' הנמשכת ממוחין דא"ח עלמה אשר דינין מתערין מינה הנה להיותם ממנה הם מים מלוחים קת' בסו' דינין ואם יכנסו דרך פנימיה הגרון שלה ויעברו בכל גופה למטה יתסופו דינין בהם ויהיה מים מלוחים ומרים ולכן הם יולא' דרך הפה שלה ולחון והוא בסו' המים המולי' האדם בבחי' הרוק והנה רוק הוא בחי' ב' האותיות' ש"ו משופר. והנה למטה יתבאר כי ענין השתי' נמשך מט' יודין שיש בד' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ומן ה' יודין שיש בג' אהיה יודין דאלפין דההין סך כולם י"ד יודין ואם תלרף י"ד יודין אלו עם רוק הנו' שהוא שני אותיות ש"ו משופר יהיה בג' ש"ך דינין ע"ד מ"ש בדרוש שאופר כי ש"ו עם היד האוחז' בשופר הם ש"ך נילולי הדין ולכן הם מים מלוחים ולא מרים. והענין הוא כי אע"פ ש"ך יודין ולכן הנו' מהם הם היות והם רחמים עכ"ל כאשר מתערבים בג' מלווי' אהיה ש"בנינה שהם דינים אז נמלחים ונעשים מים מלוחים ולא מרים כי הם ג"כ מבחינת ד' היות' אבל לריך שדמע כי היות דב"ן הוא מים מרים אבל ג' היות ראשונות ע"ב ס"ג מ"ה בהתערבם עם ג' מלווי' אהיה נעשים מלוחי' לפי שהיה דע"ב הוא רחמים כי היא בחכמה והיא מים מתוקי' והיו דס"ג ומ"ה שהם מן הבינה ולמטה הם מרים אבל לא כמו ההויה דב"ן שהיא מים מרים לרוב דינין שבה ולכן בהלטרף הויה דע"ב שהם מים מתוקים עם ההויה דס"ג ומ"ה יתמזגו כולם יחד והיו כולם שלשתם מים מלוחים אבל לא מרים כי הויה דע"ב יסיר מריחותם ולכן מלח הוא בגי' שלש' היות שהם ע"ב ס"ג מ"ה כנו' והנה כיון שהם מים מלוחים אם יכנסו דרך הגרון שלה ברו"ק תחתנות שלה יתחזק להיות מים מרים ולכן יולא' דרך פיה לחו' כדי שלא יתמררו ולא עוד אלא שאדרבה הם נעשים עתה מים מתוקי' והוא כי בעת לאחסן מן הפה ועוזרים דרך השפתי' אשר שם אותיות בומף שהם ד' מלווי' ד' היות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן שהם בגי' קפ"ח כמנין בומף"ף והם היות לבדם בלתי עירוב שמו' אהיה שהם דינין ולכן הם מים מתוקים ולכן בעבור המים המלוחים הא' דרך השפתי' מתקיים ע"י אותיות בומף"ף שהם מתוקים. וכבר ביארנו היעב' זכ"כ א"ח וז' שתי' ז' והנה אע"פ שביארנו כי אין לזו"ן רק בחי' שתי' עכ"ל זהו בערך אכיל' א"ח אבל גם בזו"ן יש בהם בחי' אכילה כמ"ש בע"ה :

דרוש ג' א) על הנו' וכבאר עתה ה' בחינות אכילה ושתי' ורחינה וסירכה כו' הבאים לזו"ן ב) מאימא עילאה ואח"כ נבאר ה' קולות הפנימיים הנ"ל וזה ענין החיזוקיות : **אכילה** הנה בדברינו אלה יתבאר מאמר הסבא פ' משפטים בפ' שארה כמות' ועונתה כו' דע כי בא' עילאה יש בה הויה א' בנקו' אלהים הכולל את כולה כזה יהוה ויולא' ממנו

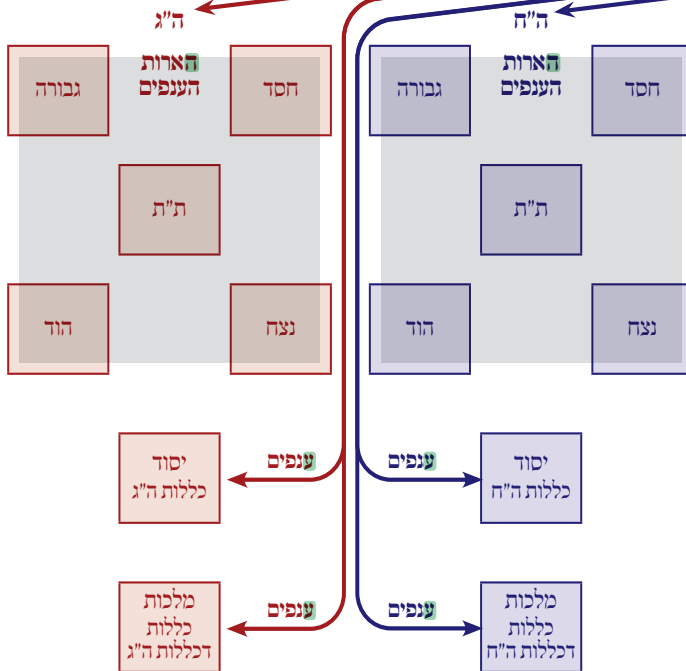
ד' שמו' של אהי"ה באופן זה אהי"ה יודין ביו"ד ואהי"ה יודין בהא' א' ואהי"ה דאלפין בוא"ו ואהי"ה דההין בה"א אחרונה. ואמנם האכילה דו"א כבר נבאר לעיל שנמשכת ממוח א' עמ' ונמלא כי מן יו"ד של ההויה הנו' אשר בראשה ובמוחין שלה אשר שם הוא אהי"ה יודין משם יולא אהי"ה יודין הב' הרמזו באות ה' ראשו' והוא המתפשט למטה עד החסד שם נעשה בחי' אכיל' כמו שיתבאר והנה נח' בשער הדרוש י) כי אי אפשר שיתפשט ויתלבש אור הא"ס בשום א' מהי' ספי' אלא עד שיתלבש בחילה אור החכמה בהם ואז אור הא"ס מתלבש בתוך החכמה ומתפשט בתוך הספי' וז"ס כולם בחכמה עשית וכעד"ז אין שום א' מהת"ק חג"ת נה"י יכול להתלבש בו אור הא"ס אם לא שיתלבש בהם בתחילה אור החס' וז"ס יומם ויהי ה' חסדו כי החסד נק' יומם יומא דכליל כולשו שימא יומין שהם ו"ק ונמלא שבתחי' מתפשט אור החסד בתוך ו' ספי' תחתו' דא"ח ובהתוך החסד מתלבש אור החכמה ובהתוך החכמה מתלבש אור הא"ס אבל הביני' אין מתלבש בתוכו א"ס אלא ע"י אור החכמה בלבד והרי זה דרך כללו' הי"ם דא"ח וכעד"ז הוא בכל הפרטי' ד) ונמלא כי החסד שזב"ב הוא מתלבש ומתפשט בכל י"ם דא"ח וע"י מתפשט השפע בכולה ה) והחסד דאימא מתפשט בכל י"ם דו"א ובאלמנטות מתפשט השפע בכולו והחסד דו"א מתפשט בכל הי"ם דנוק' ע"ד הנו'. וטעם הדבר הוא לפי שכל מיני שפע בדרחם למטה הם משתנים משא"כ החסד שהוא נקרא אור קדמא' שהוא מאיר מסוף העולם ועד סופו ואינו יתש כמו ואינו מתעבה ומשתנה וכל כך אורו גדול למטה כמו בהיותו למע' ולכן אין שום שפע יורד למטה עד שיתלבש בו בחסד ואז יורד למטה. וכבאר עתה החסד דאבא המתפשט בא"ח הנה החסד של אבא הוא הויה דע"ב יודין שהו' בגי' חסד ושם אהי"ה דמילוי' יודין הב' היולא מאות ה' ראשונה דהויה שזב"ב כנ"ל הנה הוא מתלבש בזה החסד דאבא ואז שניה' יורדים למטה להשפיע בחי' האכיל' כמ"ש. ואל תתמה איך שם אהיה דא"ח מתלבש תוך החסד דאבא כי הגה שם אהיה זה אלא למעל' ברישא דאימא אבל החסד דאבא הוא א' מויק' תחתו' שבו והנה אור' שוין כחדא נפקין ונכחדא שריין ולא מתפרשין לעלמין וא"כ ודאי שיתר יהיה מעול' שם אהי"ה הב' הזה מן הויה דע"ב דחסד דאבא ולכן הוא מתלבש בתוכו. והוא סוד מ"ש באברהם והוא עומד עליהם תחת העץ ויאלכו כי אברהם הוא החסד הנו' שזב"ב והנה העץ הוא אהי"ה הב' יודין דא"ח שהוא בגי' ע"ף ואברהם הנו' הוא למטה מבחי' אהיה וזהו תחת העץ כי לכן אהיה מתלב' תוך החסד הנו' ובהיותם מלוכשים כך אז נמשכת האכיל' והשפע למטה וזהו מ"ש ויאלכו. והנה אלו היו מלאכים וגודע כי מאכלם הוא מן העליון כמ"ש הכתוב לחם אבירים אבל איש לחם שמלאכי השרת ניוונת ממנו והנה אכילת המן הזה נרמז בב' שמות הנו' עלמם שהם בהויה דחסד דאבא ובאהיה דאימא כי הנה יש בהם ז' יודין וא' של אהי"ה שציורה ב' יודין וז' כזה **א** הרי הם ט' יודין כמנין מ"ן. ודע כי אלו הו' יודין שזב"ב שמות אלו הם בחי' ז' נקודות שיש בהם הויה בניקו' אלהים הכוללת כל י"ם דאימא והם שזב"ב סגול חירק חולם והם ז' נקו'. וז"ס מאמר הסבא הנ"ל כי שארה היא הויה בניקו' אלהים הנמשך מן עלמא דא"ח ויורדו כי שארה היא האכילה הנרמזת בב' יודין הנו' ואלו נמשכין ויורדו עד החסד דאימא אשר שם בחי' האכילה כמ"ש והנה כיון שז' נקודות אלהים הם הו' יודין הנו' שהם סוד האכילה ונקרא שאר' גם שם אלהים בעלמו לריך שהיה רמזו באכיל' זו הנק' שארה כיון שכל המזון הזה הוא מא' א"כ היא בחי' גבי' הנק' אלהים והנה ש' של שארה הוא אלהים במילוי' יודין העולה בגי' ש' וכללו' שם אלהים הוא א' של שאר' ואלהים בריבוע הפשוט הוא בגי' ר' של שאר' וה' אותיות של שם אלהים הם ה' של שאר'. גם ידעת כי שאר' הוא באימא בסוד אשר ה' כמ"ש בסוד אשר הולאחיד מארץ מרים וכמ"ש בע"ה והנה נח' כי המזון הזה הנק' שארה יורד ונמשך עד החסד שזב"ב ונודע כי ז' שמות של שם בן מ"ב הם בז"ת דא"ח ד) ונמלא כי שם אבגית"ל הוא בחסד והוא בגי' שארה לרמזו כי סמוזן הוא בחסד דאימא. גם נודע כי שם של מ"ב יולא מן מ"ב אותיות ראשונות מן בראשית עד ב' של ובוהו בחילוף אלפא ביתא ה) ונמלא כי שם אבגית"ן יולא מסיבת בראשית

הגהות וביאורים : א) פ"ח פ"ג מדרש יו"ב : ב) עיין איך הוא לזו"ן דנקודה ה' הנקראת נוק' רחל הכללית דאלמנה. ש"ס : ג) פ"ח סדר אלימות : ד) וירך להנין דסם בן מ"ב הוא בז"א יצירה ולא כמאל ויל' שהוא בוי"ק לכל פרקי הנקרא יצירה שבו ונקרא ז"ל שבו ובתן מדבר בז"א דאח. ש"ס : ה) עיין כבשר הקנה דק' ל"ו דשים אפרען ודק' ל"ד דשים פרעיסאל :

מערכת מוחין - עשר ספירות

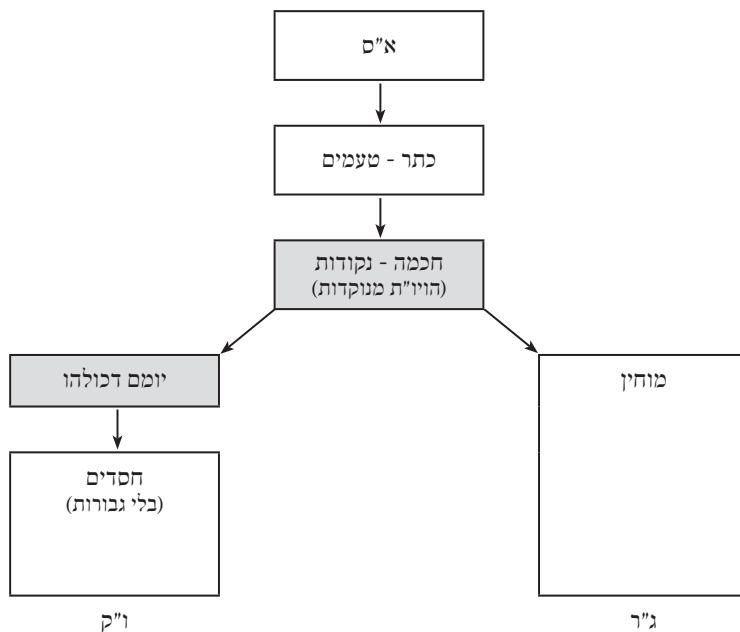

מערכת חסדים וגבורות - ה"ה וה"ג

מקורות
 תולדות אהרן ומושה (הרב פירא) דף ה' ריש ע"ב (מערכת המוחין ומערכת החו"ג הם ב' מערכות נפרדות, עצמאיות).
 ע"ח ח"ב דף י"ב אע"ד (שורש החו"ג נמצא בדעת של מערכת המוחין), דף ח' ע"ד ריפ"ש אות ב', דף ה' ע"ג.
 אוצ"ח דף ל"ה ע"ג אש"ל אות א' (הארות הענפים בה"ק, הענפים ביסוד. ענין התפשטות בצלם).
 נה"ש דף כ"ח ע"ד.
 באתי לגני ח"א דף פ"ב ע"ב, ח"ב דף קל"ג ע"ב.
 פאת השדה דף ש' ע"ב.
 משנת חסידים תפילת האצ"י משנה ה' הלכה י'.

מקורות

אור החכמה (נקודות - הוי"ת מנוקדות): כדי שיתפשט אור א"ס ב"ה.
יומם דכולהו: מקביל לאור החכמה, אבל במערכת החסדים וגבורות.

* שעה"ב דף ק"א רע"ב (7 שורות מלמעלה).

* שעה"ב דף פ"ה ע"א: היומם דכולהו מפקד ומוציא את החסדים..

* ע"ח ח"א דף ק"א רע"ד (4 שורות מלמעלה), ח"ב דף ו' סע"ד, ח"ב דף ע"ב ע"ד דרוש ח'.

* נה"ש דף ט' ע"ג.

* מבו"ש דף ל"ב ע"א (16 שורות מלמעלה, והתשובה): מיקום היומם דכולהו תחת הבינה דא"א (דהיינו תחת הגרון). דף ל"ד רע"א, דף כ"ב סע"ד.

* ש"ש ח"ג דף ק"ג ע"ב אות ה', דף ק"ד ע"ג אות כ"א (פנימי מקיף - חסדים).

* באתי לגני ח"ב, דף רט"ז סע"ב.

* שער"ר ח"ב, ש' רס"ה, רק חסדים, לא גבורות.

ג' תועליות ביומם דכולהו:

א. מוציא החסדים ומפקד עליהם (שעה"ב דף פ"ה ע"א).

ב. מאפשר לאור א"ס ב"ה להתלבש בחו"ג (שעה"ב דף ק"א רע"ב).

ג. שומר על החו"ג שלא יתעבו, שהרי כל אור שמתפשט מתעבה. עי' מבו"ש דף ל"ד רע"א, שעה"ב דף ק"א רע"ב.

וכן על דרך זה עד ע"ב ס"ג דא"ק.

ס"ג דא"ק
יוד הי ויא הי

ע"ב דא"ק
יוד הי ויו הי

ואז מזדווגים פנימיות ע"ב ס"ג דא"ק
איהיהיה

ומוציאים עשר ספירות דמ"ה ממצח דא"ק, ותשלום עשר ספירות דב"ן מעינים דא"ק, השייכים לאותם הבירורים שעלו, המתייחסים למצוה זו כנ"ל. ונמשכים בבחינת צלם דמוחין דגדלות עם נרנח"י דנח"י שבתוכם, שהם י"ג הווי"ת ואהי"ה מנוקדות כידוע, עם אור הטעמים, עם אור א"ס המלוכב בכתר דעתיק דא"ק, לעתיק דאצילות. ולוקח [עתיק] המובחר שבהם , (שהם כתר דמ"ה, וה' ראשונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי תחתון דמלכות דכתר וט"ס אחרות, להשלים ל"ס דכתר דב"ן], וג"ר דחכמה דב"ן, וד"ר דבינה דב"ן, וז' כתרים דז"ת דב"ן).

ולזווג מ"ה וב"ן דעתיק [ונוק']
איהיהיה

וימשיך שארית המוחין למ"ה וב"ן דא"א, ולהשאיר שם המובחר שבהם, (שהם חכמה דמ"ה, וה' אחרונות [דמלכות] דכתר דב"ן, [וניתוסף לו מחדש חצי עליון דמלכות דכתר, וט"ס אחרות להשלים ל"ס דכתר דב"ן]).

ויזווג א"א ונוק'
איהיהיה

וימשיך שארית המוחין ל[מ"ה וב"ן ד]או"א [עילאין], וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם כתר וחכמה דבינה דמ"ה, וו"ק דחכמה דב"ן לאבא עילאה, ובינה דבינה דמ"ה, וה"ק דבינה דב"ן לאימא עילאה).

ויזווג או"א עילאין
איהיהיה

וימשיך השאר ל[מ"ה וב"ן ד]ישסו"ת, וישאיר שם המובחר שבהם, (שהם ו"ק דבינה דמ"ה, ומלכות דחכמה דב"ן ליש"ס, ומלכות דבינה דמ"ה, ומלכות דבינה דב"ן לתבונה).

(ע"י עח"ל ח"א 26. הורדת שארית השפע ליסוד דיש"ס ודתבונה, בנפרד. כניסה בצלמים. ואז ויזווג ישסו"ת

איהיהיה

ושארית המוחין (שהם ז"ק דמ"ה, וז"ק דב"ן חוץ מהכתרים דז"ק דב"ן), בתיבת אש"ר,

אֵשֶׁר

ימשיכם (ז"ת דמ"ה) ליסוד [דתבונה] (ישסו"ת א' שהם ב' . כניסה בצלמים, בנפרד. ואז לידה א'. ואז הורדה ל-)

(ו) מלכות דישסו"ת (ישסו"ת ב' שהם ג' , היינו כניסה בלבושים), [כאשר הם כבר] מלוכשים

בצלמי המוחין (צלמים) של הבירורים שלהם [דישסו"ת] (המתנות הנ"ל), שכבר עלו ונתקנו.

 ע"י אוצ"ח דף י"ז ע"א, אש"ל אות ג' (מ"ה החדש מברר לעצמו את שם ב"ן). ע"י נה"ש דף ז' סע"ב (מלכות דכתר דב"ן).

 למרות שהחלוקה נראית בכללי, באמת זה הכל בחצי ימני (מ"ה) וחצי השמאלי (ב"ן) של יד שמאל דא"א (ענ"ה דף פ"א סע"ב).

 ע"י פת"ע דף ג' ע"א, בהשוואה לתיבת אתה ותיבת אחד. הוא מביא את הגהת השמ"ש על ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ד אות א'.

יום אחד לעִמָּר

מוחין, צ' דצל"מ: חח"ן, דחב"ד, דחב"ד חגת"ם - דגד"א דיש"ס.
 חו"ג - פנים: חח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת - דחסד (חסד דחסד). חו"ג לזו"ן ויעקו"ר. (בח"ב הכוללים)

הכנסת מוחין לז"א - צ' דצל"מ

חכמה דצ' דצלם
 אֱלֹהִים
 יְהוָה
 בינה דצ' דצלם
 אֱלֹהִים
 יְהוָה
 ו"ק דצ' דצלם
 אֱלֹהִים
 יְהוָה
 מלכות דצ' דצלם
 אֱלֹהִים
 יְהוָה

ע"ב **יוד ה' יוד ה'** מוח
 קס"א **אלה ה' יוד ה'** לבוש

לחח"ן דחצ"ד, דחצ"ד חגת"ם, דמ"כ דחצ"ד דכ"א מכ"פ צינכ דז"א, דחיל' ודפני', דפנימי ומקוף
 ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה' ואו ה'
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יוד ה' ואו ה'

הכנסת חסדים לז"א (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחי' של אותו הלילה)
(זו"ן)

לכמשיך פנימי ומקוף **דמלכות**
 דחסד א' **דדעת דז"א**

יְהוָה יְהוָה
 (פנימי ומקוף)

לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת,
דחסד דז"א (שהוא זו"ן)

א אל אלו אלוה
אלוה
אלה למוד

הכנסת גבורות לנוק' (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחי' של אותו הלילה)
(יעו"ר)

לכמשיך פנימי ומקוף **דמלכות**
 דגבורה א' **דדעת דז"א**

יְהוָה יְהוָה
 (פנימי ומקוף)

לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת,
דחסד דנוק' (שהיא יעו"ר)

אלה למוד
אלה . אלה למוד
אל

יכוין לתקן פו"מ דחסד דזו"ן. [גם] יכוין להמשיך שפע והארה מפו"מ [דחסדים], מהסד חסד דזו"ן לחסד דיעו"ר.
 (וכן בכלים - שע"ר ח"ב ש' רס"ט)

עבור לעמוד 128, לטבלת ההווי"ת המנוקדות.

אח"כ, עבור לעמוד 132, להמשכה מהחסד העליון - יומא דכולהו, ליל ראשון.

שְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר

מוחין, צ' דצל"מ: חח"ן, דחב"ד, דחב"ד חגת"ם - דגד"א דתבונה.
 חו"ג - פנים: חח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת - דגבורה (חסד דגבורה). חו"ג לזו"ן ויעקו"ר.

הכנסת מוחין לז"א - צ' דצל"מ

אֱלֹהִים חכמה דצ' דצלם
 יְהוָה
 אֱלֹהִים בינה דצ' דצלם
 יְהוָה
 אֱלֹהִים ו"ק דצ' דצלם
 יְהוָה
 אֱלֹהִים מלכות דצ' דצלם
 יְהוָה

ע"צ **יְיָדְיָ הַיְיָ וְיָדְיָ הַיְיָ**
 קס"א **אֵלֶּהָ הַיְיָ יְיָדְיָ הַיְיָ**

לחח"ן דחצ"ד, דחצ"ד חגת"ס, דצ"ן דכח"צ דכ"א מכ"פ צינכ דז"א, דחי"ל ודפני, דפנימי ומקוף
 ג' כלי חכמה דז"א

יְיָדְיָ הַיְיָ וְאֵוֹ הַיְיָ
יְיָ יְיָ יְיָדְיָ יְיָדְיָ
יְיָדְיָ הַיְיָ וְאֵוֹ הַיְיָ

הכנסת חסדים לז"א (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחוי של אותו הלילה)

ולדחות **כמלכות**
 דחסד כנז'

יְיָדְיָ הַיְיָ

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
 דגבורה דז"א

יְיָ

אלף. אלף למוד. אלף למוד הי

אלף למוד הי יוד. אלף למוד הי יוד מם

יְיָדְיָ הַיְיָ

הכנסת גבורות לנוק' (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחוי של אותו הלילה)

ולדחות **כמלכות**
 דגבורה כנז'

יְיָדְיָ הַיְיָ

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
 דגבורה דנוק'

יְיָדְיָ הַיְיָ

אֱלֹהִים
אֲכַדְטָם

להמשיך פנימי ומקוף **דיסוד**
 דחסד א' **דדעת דז"א**

יְיָדְיָ הַיְיָ

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
 דחסד דז"א

אֵ אֵל אֱלֹהִים

אֱלֹהִים

אֵלֶּהָ לְמוֹד

להמשיך פנימי ומקוף **דיסוד**
 דגבורה א' **דדעת דז"א**

יְיָדְיָ הַיְיָ

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
 דחסד דנוק'

אֵלֶּהָ לְמוֹד

אֵלֶּהָ . אֵלֶּהָ לְמוֹד
אֵל

יכוין לתקן פו"מ דחסד דגב' דזו"ן. יכוין להמשיך שפע והארה מפר"מ דחסד דגב' דזו"ן לחסד דגב' דיעקו"ר.
 עזור לעמוד 128, לעצלת הכויות המנוקדות.

אח"כ, עזור לעמוד 132, להמשיכה מהחסד העליון - יומא דכולהו, ליל שני.

שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעֶמֶר

מוחין, צ' דצל"מ: חח"ן, דחב"ד, דחב"ד חגת"ם - דקט"ב דאו"א.
 חו"ג - פנים: חח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת - דת"ת (חסד דת"ת). חו"ג לזו"ן ויעקו"ר.

הכנסת מוחין לז"א - צ' דצל"מ

אֱלֹהִים	חכמה דצ' דצלם	אֱלֹהִים	מוד
יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	בינה דצ' דצלם	אֱלֹהִים	
יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	ו"ק דצ' דצלם	אֱלֹהִים	
יְהוָה		יְהוָה	
אֱלֹהִים	מלכות דצ' דצלם	אֱלֹהִים	
יְהוָה		יְהוָה	
אֲכַדְטִים	5 אותיות	אֲכַדְטִים	מב
אֲכַדְטִים	5 אותיות	אֲכַדְטִים	לב

לחח"ן דחב"ד, דחב"ד חגת"סד"מ"ה וצ"ן דנה"י וחג"ת דכ"א מה"פ חכמה דז"א, דחי"ו ודפני"ו, דפנימי ומקו"פ ג' כלי חכמה דז"א

יְוָד הִי וְאוּ הֵא
יִי יִהּ יִהּוּ יִהּוּהּ
יְוָד הֵא וְאוּ הֵא

הכנסת חסדים לז"א (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחי" של אותו הלילה)

ולדחות מלכות דחסד כנז'	ולדחות ביסוד דחסד כנז'	לכמשיך פנימי ומקו"פ דכוד דחסד א' דדעת דז"א
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דפ"ס דז"א	לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דגבורה דז"א	לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דחסד דז"א
יְוָד הֵא וְאוּ הֵא	יְוָד הֵא וְאוּ הֵא	אֵל אֵלֹהִים אֱלֹהִים
יִי יִהּ יִהּוּהּ	יִי יִהּ יִהּוּהּ	אֱלֹהִים לְמוֹד

הכנסת גבורות לנוק' (כל זה לג' פרצופי כח"ב הכוללים של הבחי" של אותו הלילה)

ולדחות מלכות דגבורה כנז'	ולדחות ביסוד דגבורה כנז'	לכמשיך פנימי ומקו"פ דכוד דגבורה א' דדעת דז"א
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דפ"ס דנוק'	לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דגבורה דנוק'	לחח"ן דחג"ת, דנה"י וחג"ת, דחסד דנוק'
אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יְוָד מֵם	יְוָד הֵא וְאוּ הֵא	אֱלֹהִים לְמוֹד
צְבֹאוֹת הַשָּׁמַיִם	אֲכַדְטִים	אֱלֹהִים לְמוֹד אֵל

יכוין לתקן פו"מ דחסד דת"ת דזו"ן. יכוין לכמשיך שפע והארה מפר"מ דחסד דת"ת דזו"ן **לחסד דת"ת דיעקו"ר**.
 עבור לעמוד 128, לעבלת הכויות המנוקדות.
 חס"ב, עבור לעמוד 133, לכמשיך מהחסד העליון - יומא דכולהו, ליל שלישי.

יומא דכולהו - ליל א' (לג' פרצופי כח"ב הכוללים)

גם יכוין להמשיך, מלצד החסדים הנ"ל, ז' חסדים שהם ז' הויות מנוקדות בסגול
דחסד הראשון של החסד העליון הנקרא יומא דכולהו, שתחת הגרון:

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דגצורכ דז"א

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דחסד דז"א

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דת"ס דז"א

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דכוד דז"א

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דנכ"ס דז"א

יְהוָה יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דיסוד דז"א

יְהוָה

לחח"ן דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דמלכות דז"א

יומא דכולהו - ליל ב' (לג' פרצופי כח"ב הכוללים)

יכוין להמשיך ז' חסדים שהם ז' הויות מנוקדות בשבא
דחסד השני של החסד העליון הנקרא יומא דכולהו, שתחת הגרון:

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דגצורכ דז"א

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דחסד דז"א

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דת"ס דז"א

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דכוד דז"א

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דנכ"ס דז"א

יְהוָה יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דיסוד דז"א

יְהוָה

לצג"כ דחג"ת, דנכ"י וחג"ת,
דמלכות דז"א